

cod operator 4204

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 06 Aprilie 2022

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Pe rol este pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la apelul declarat de către apelanta cu sediul în

, str. , jud. Maramureș și sediul procesual ales în , nr. , jud. , împotriva sentinței civile nr. din , pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosarul nr. , având ca obiect anulare act - dizolvare persoană juridică.

Se constată că dezbaterile asupra sesizării Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept au avut loc în ședința publică din data de 16.03.2022, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, amânând pronunțarea pentru data de 30.03.2022, apoi pentru data de 6.04.2022 când a pronunțat prezenta încheiere.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, Tribunalul reține următoarele:

Prin sentința civilă nr. din 22 august 2019, pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosarul nr. s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâții

, s-a admis în parte cererea de intervenție accesorie formulată de intervenienți, s-a constatat nulitatea absolută a hotărârii de validare nr. din 29 noiembrie 2005 emisă de pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor; s-a constatat că rămasă fără obiect cererea reclamantei privind desființarea mențiunilor false din procesul-verbal al ședinței din al pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, privind consemnarea a 8 voturi exprimate pentru validarea anexei nr. prin hotărârea nr. din emisă de s-a constatat nulitatea absolută a procesului-verbal de punere în posesie nr. din întocmit de pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor - varianta 1, nulitatea absolută a procesului-verbal de punere în posesie nr. din întocmit de pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor - varianta 2, nulitatea absolută a procesului-verbal de punere în

posesie nr. din 5 ianuarie 2006 întocmit de pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor - varianta 3; s-a constatat nulitatea absolută a titlului de proprietate nr. din cod emis de . A

fost respinsă cererea reclamantei privind constatarea nulității absolute a statutului , autentificat de BNP sub nr. din 2005 și a actelor adiționale ulterioare, respectiv: actul adițional autentificat sub nr. din de BNP și - încuviințat prin încheierea nr. din pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul , anexele nr. 1 și nr. 2 la , încuviințate prin încheierea nr. din pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul , procesul verbal nr. lin , încuviințat prin încheierea nr. din , pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul , statutul , autentificat de BNP sub nr. din și lista cu cota parte a fiecărui membru composor- încuviințată prin încheierea nr. din , pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul , actul adițional autentificat sub nr. din de BNP - încuviințat prin încheierea nr. din , pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul , precum și actul adițional autentificat sub nr. din de BNP . S-a respins cererea reclamantei privind dizolvarea înființată prin sentința civilă nr. 2 pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul nr. CIF , cu sediul în str. județul

Pentru a pronunța această sentință, în esență, prima instanță a relevat că după împlinirea termenului de decădere, respectiv după data de 14 aprilie 2002, orice cerere formulată de o constituită în scopul prevăzut de art. 28 din legea 1/2000, este de fapt și de drept o cerere formulată de o persoană neîndreptățită în sensul art. III alin. 1 lit. a din legea 169/1997, întrucât odată stins dreptul ca efect al decăderii se pierde și vocația, adică îndreptățirea de a-l mai pretinde. Instanța a apreciat că actul de constituire sau reconstituire a dreptului de proprietate emis în aceste condiții unei este nul absolut. S-a reținut că reclamanta s-a constituit în interiorul termenului de decădere, termen ce expira la 14 aprilie 2000. a dobândit personalitate juridică la data de 06.10.2005 în baza Sentinței Civile nr. a Judecătoriei Vișeu de Sus, iar modificarea adusă art. 28 din legea 1/2000 prin art. I pct. 31, al legii nr. 247/2005, nu a avut ca efect repunerea în termenul de decădere de 90 de zile, pentru a se constitui din nou asociații composorale care să poată solicita apoi reconstituirea dreptului de proprietate pentru terenurile forestiere ale vechilor membri composori.

De asemenea, analizând cazurile de dizolvare de drept prevăzute de art 55 alin. 1 lit. a-d din OG nr. 26/2000, instanța a constatat că niciunul dintre acestea nu este invocat și motivat de reclamantă cu privire la pârâta împrejurarea că aceasta era decăzută din dreptul de a mai solicita reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere ale foștilor membri composori nefiind aptă a atrage nulitatea constituirii, întrucât în ipoteza în care dispozițiile prezentei hotărâri constată implicit și imposibilitatea realizării scopului pentru care a fost constituită, aferent disp. art. 28 din legea nr. 1/2000, dizolvarea de drept poate surveni doar după trecerea a trei luni de la rămânerea definitivă a acestei dispoziții a instanței, sub rezerva condiției prevăzută de art. 55 alin. 1 lit. b din OG nr 26/2000, consecința constând în faptul că pârâta nu va mai putea să-și realizeze dreptul pentru a cărui pretindere s-a constituit nefiind nici aceasta aptă a atrage nulitatea constituirii pârâtei, întrucât această stare de fapt nu este prevăzută de legiuitor ca fiind un caz de dizolvare a asociațiilor prin hotărâre judecătorească.

Prin decizia civilă nr. _____ din _____ Tribunalul Maramureș a luat act de renunțarea apelantei _____ la judecata cererilor de apel incident, a constatat ca rămasă fără obiect excepția inadmisibilității apelurilor incidente, invocată de apelantele _____ pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și _____, a respins excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei apelante _____, invocată de pârâta apelantă _____, ca neîntemeiată, a admis excepția lipsei capacității procesuale de folosință a intervenientului _____, invocată din oficiu și în consecință: a anulat apelul formulat de apelantul _____, prin reprezentant convențional, _____, ca fiind formulat de o persoană fără capacitate procesuală de folosință. Deopotrivă instanța a admis apelurile formulate de apelanții intervenienți și de apelanții _____ și _____ pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, împotriva sentinței civile nr. _____ din _____, pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosar nr. _____, a admis apelul formulat de apelanta _____, împotriva sentinței civile nr. _____ din 22.08.2019 și a încheierii de ședință din data de 10 ianuarie 2019, pronunțate de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosar nr. _____, a anulat sentința civilă nr. _____ din 22.08.2019, pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosar nr. _____, încheierea de ședință din data de 10 ianuarie 2019, pronunțată în același dosar, precum și toate actele de procedură efectuate în cauză ulterior datei de 27.11.2018, ca fiind pronunțate față de o persoană fără capacitate procesuală de folosință; a admis apelul formulat de apelanta _____, împotriva încheierii de ședință din data de 01.03.2018, pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosar nr. _____, în ceea ce privește admiterea în principiu a cererii de intervenție voluntară accesorie, a respins apelul formulat de _____ împotriva încheierilor de ședință din data de 29 martie 2018, 07 iunie 2018, 04 octombrie 2018 și 18 octombrie 2018 pronunțate de Judecătoria Sighetu Marmăției în dosar nr. _____, ca neîntemeiat. S-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe.

În considerente, instanța de apel a reținut că ambele părți se prevalează de calitatea de succesori în drepturi a fostului _____ Ca un prim aspect, atâta timp cât sentința Judecătoriei Aleșd nu a fost desființată, în prezentul cadru procesual nu se poate pune în discuție îndreptățirea reclamantei la reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafeței de 17.000 hectare de pădure. Or, atâta timp cât reclamanta afirmă că dreptul de proprietate a fost reconstituit în mod nelegal în favoarea pârâtei apelante prin hotărârea contestată și că terenul asupra căreia aceasta a fost pusă în posesie se suprapune cu terenul cu privire la care reclamantei i s-a reconstituit dreptul de proprietate, iar din acest motiv nu poate să se bucure de exercițiul dreptului său, Tribunalul a apreciat că aceasta justifică un interes legitim în formularea acțiunii. Caracterul fondat sau nefondat al afirmațiilor menționate constituie o chestiune ce ține de fondul cauzei și nu poate conduce la respingerea acțiunii ca lipsite de interes, folosul practic urmărit de către reclamantă fiind acela de a înlătura dreptul pârâtei apelante spre a se putea bucura de exercițiul dreptului său. În egală măsură, faptul că reclamanta a inițiat un litigiu având ca obiect identificarea amplasamentului terenului cu privire la care a fost reconstituit dreptul de proprietate în favoarea sa ori anularea titlului său de proprietate, nu face ca acțiunea să fie una lipsită de interes, atâta timp cât se afirmă că dreptul cu privire la care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate s-ar suprapune peste terenul apelantei, iar cea din urmă nu ar fi fost îndreptățită la reconstituire.

În rejudecare, prin sentința civilă nr. _____ din _____ Judecătoria Sighetu Marmăției a respins excepția lipsei de interes a _____ de a solicita desființarea titlului de proprietate al pârâtei, a respins acțiunea civilă formulată de reclamanta _____ în contradictoriu cu pârâții

terenurilor și pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a respins cererea de intervenție accesorie formulată de intervenienți.

În esență, instanța în rejudecare a apreciat că raportat la considerentele deciziei Tribunalului, excepția lipsei de interes se impune a fi respinsă. A mai reținut, raportat la cererea de constatare a nulității absolute a Hotărârii Comisiei Județene nr. , că prin Legea fondului funciar legiuitorul a prevăzut o procedură specială obligatorie (art.51-59 din Legeanr.169/1997), conform căreia împotriva acestor hotărâri se pot formula numai plângeri în termen de 30 zile de la comunicare. În cauza ce a făcut obiectul dosarului , nr. nou , al Judecătoriei Baia Mare, instanța a fost investită cu o

plângere împotriva hotărârii Comisiei Județene în procedura specială prevăzută de Legea nr. 18/1991, invocând art. 53 alin. (2), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 18/1991 republicată, pe când în prezenta cauză obiectul primului petit îl constituie constatarea nulității acestei hotărâri în baza art. III din Legea nr. 169/1997, temeiurile de drept fiind diferite. Dispozițiile art. III lit. a din legea enunțată sunt aplicabile numai actelor de reconstituire-constituire a dreptului de proprietate, procese-verbale de punere în posesie, titluri de proprietate, cu excepția hotărârii comisiei județene pentru care se prevede doar plângere.

Instanța a mai apreciat că motivele de netemeinicie invocate de reclamantă pot fi analizate așadar în procedura specială a plângerii și având în vedere interesul ocrotit care nu este unul general, aceste acte nu sunt prevăzute a fi atacate în temeiul disp. art. III din Legea nr. 169/1997.

S-a reținut cu privire la primul petit că reclamanta solicită constatarea nulității absolute a Hotărârii Comisiei Județene Maramureș nr. din , invocând nulitatea absolută a actelor anterioare emiterii acesteia, dar care au stat la baza emiterii ei. Nulitatea absolută a actelor juridice intervine în cauzele expres prevăzute de lege sau atunci când rezultă neîndoielnic din lege că interesul ocrotit este unul general. Astfel, se invocă faptul că anexa nr. 39 validată nu conține elemente esențiale prevăzute de HG 890/2005. Raportat la motivarea lipsei mențiunilor din anexa 39, respectiv numele și prenumele membrilor formelor asociative, numele prenumele persoanelor solicitante și suprafața terenurilor forestiere deținută în indiviziune, instanța a constatat că potrivit acestui înscris, fila 118 vol. I acțiune, acesta are rubricatura standard, fiind un formular potrivit art. 63 din HG 890/2005. Anexa atacată în prezenta cauză cuprinde denumirea formei asociative, suprafața terenurilor forestiere deținută în indiviziune de membrul formei asociative și suprafața forestieră acceptată de comisie. Art. 79 din HG 890/2005 prevede etapele verificărilor cererilor, care apoi se vor înscrie în anexele nr. 22 - 49 în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Alin. (3) prevede că anexele prevăzute la alin. (2) „se afișează în locuri vizibile la sediul primăriilor localităților, pentru informarea celor interesați, în cadrul aceluiași termen, iar potrivit art. 80 alin. 1 și 2 din HG 890/2005 (1) persoanele nemulțumite vor proceda conform dispozițiilor procedurale prevăzute la art. 51 - 59 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (2) Plângerea formulată potrivit art. 53 - 56 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, suspendă executarea.” Nefiind atacată potrivit acestei dispoziții, se solicită constatarea nulității absolute a anexei 39, motivele însă fiind cele care teoretic s-au verificat și care formează obiectul procedurii prev. de HG 890/2005 și în urma căreia a fost validată. Așadar, aceste motive se puteau invoca pe această cale și nefiind dispoziții a căror încălcare atrage nulitatea absolută, cererea a fost respinsă. Consideră că nelegalitatea anexei nr. 39 este confirmată și de lipsa semnăturii secretarului Orașului Borșa, o rubrică obligatorie a modelului cadru al anexei nr. 39. Potrivit art. 70 din HG 890/2005, „anexele nr. 37, 40, 41 și nr. 38 se semnează de către președintele comisiei locale, secretarul acesteia și de seful ocolului silvic”, nefiind trecută și

anexa 39, astfel că nu se constată vreun motiv de nelegalitate, simpla mențiune a unei rubrici pe anexă nu impune obligativitatea completării acelei mențiuni.

În ceea ce privește nulitatea absolută invocată și argumentată pe faptul că există mențiuni false în procesul-verbal al ședinței din _____ a _____ :

_____ pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, respectiv a consemnării a 8 voturi exprimate pentru validarea anexei nr. 39, instanța a constatat că falsificarea unui înscris oficial se poate realiza prin contrafacerea scrierii ori a semnăturii sau prin alterare. În speță, reclamanta nu invocă în ce constă falsul, din argumentele aduse nereieșind că este vorba despre o reproducere prin imitare a obiectului falsificat privind scrierea (conținutul înscrisului) sau subscrierea (semnătura) și nici despre o alterare prin modificarea în sensul material a acestuia (adăugiri, ștersături, modificări). Așadar, în privința falsului procesului verbal pentru aceste considerente, instanța a constatat că nu s-a invocat niciun temei al nulității absolute și nu s-a făcut dovada existenței acestuia prin nicio probă, iar faptul că s-a reținut că din totalul de 11 membri au fost prezenți 7, iar la finalul procesului-verbal există 8 semnături și încă una distinctă, în dreptul mențiunii privind HOT. 1 și HOT. 2, așa cum se reține în ședința publică din 7 martie 2019, fila 58 și 63 din vol. IV, deși în procesul-verbal din _____ se consemnează prezența a 8

membri, nu poate fi considerat, în lipsa oricăror alte probe, ca fiind un fals, ci o necorelare și se va avea în vedere numărul de semnături. Întocmirea eronată a acestuia fără a fi dovedit falsul, nu poate atrage nulitatea absolută, ci o eventuală nulitate relativă, dispozițiile legale fiind instituite pentru ocrotirea unui interes particular. În lipsa falsului, cvorumul hotărârii 2 din _____ emisă de _____ poate fi analizat pe calea

procedurii plângerii potrivit procedurii speciale, fiind motiv de nulitate relativă, norma juridică pretins încălcată fiind una de ordine privată, ocrotind un interes individual (particular). De altfel, în anul 2006 _____ a solicitat la Judecătoria

Baia Mare anularea Hotărârii Comisiei Județene nr. _____, în acest sens constituindu-se dosar nr. _____ soluționat pe excepție prin _____ la data de

_____ definitivă și irevocabilă prin Decizia _____ pronunțată la data de _____ de Tribunalul Maramureș în dosar nr. _____ instanța de judecată fiind

împotrivă cu o plângere împotriva acestei hotărâri, în procedura specială prevăzută de Legea nr. 18/1991, invocând art. 53 și 54 din actul normativ menționat.

S-a mai reținut că reclamanta arată, de asemenea, că la poziția nr. _____ din procesul-verbal al ședinței din _____ se observă două ștersături/completări: una la numărul de înregistrare la cererii _____ a doua la suprafața solicitată spre reconstituire. Și cu privire la această susținere, instanța a constatat că nu se face dovada falsului denunțat de reclamantă, astfel că simplele modificări în lipsa altor elemente care să conducă la concluzia certă a existenței vreunei fapte ilicite a fost respinsă.

În ceea ce privește procesul-verbal din _____ al _____ împotriva căruia s-a înscris în fals reclamanta, s-a constatat că acesta cuprinde debaterile ce au avut loc și votul privind validarea amplasamentului. Se consemnează că sunt „pentru” 7 voturi, iar „împotriva” 3 voturi. Chiar dacă sunt semnăturile a 8 membri, acest aspect nu echivalează cu prezența doar a acestora și în lipsa dovezilor că s-a consemnat în fals prezența la ședință a 10 persoane, instanța a respins această apărare.

În susținerea nulității absolute a _____, invocă faptul că propunerea de validare a _____ este lovită de nulitate absolută, extrasele CF folosite de _____ . Astfel, susține că pentru dovada dreptului de proprietate au fost depuse _____

Raportat la apărarea că titularul dreptului de proprietate consemnat în cartea funciară era _____, instanța prin prisma argumentelor reclamantei a constatat că pentru reînființarea formei asociative nu este necesar ca denumirea

să fie identică cu cea anterioară, o astfel de cerință nefiind statuată în lege. Faptul că în
apare nu echivalează cu o dovadă a neîndreptățirii pârâtei, respectiv a
îndreptățirii reclamantei asupra reconstituirii dreptului de proprietate asupra acestor suprafețe.

Deopotrivă instanța a mai relevat că pentru reconstituirea dreptului de proprietate,
reclamanta susține că pârâta a depus la două
cereri de reconstituire, prin comitetul ad-hoc: o primă cerere de constituire a dreptului de
proprietate are numărul de înregistrare din 16.09.2005, fiind formulată pentru autorii
„membri compozesorali”, solicitându-se 6500 ha în locul numit Cizla, o altă
cerere de constituire a dreptului de proprietate, fără număr de înregistrare, a fost depusă în
dosarul de dobândire a personalității juridice, deci nu la Comisia Locală Borșa, relevanță
având cererile adresate comisiei locale. Deși arată că doar două s-au depus, în cerere enumeră
4 cereri. A treia cerere de reconstituire are tot numărul din 16.09.2005, este scrisă de
mână și semnată de , în calitate de președinte al

Cererea mai are aplicată o șampilă cu un număr de înregistrare la Primăria Orașului
Borșa nr. din 11 noiembrie 2005, ceea ce denotă că este o cerere ulterioară primei
evident, iar prin menținerea numărului de înregistrare inițial, nu poate fi considerată o cerere
nouă. A patra cerere de reconstituire a dreptului de proprietate i-a fost comunicată de

prin adresa nr. . Această cerere are tot numărul de înregistrare 326 din
16.09.2005 și se solicită „restituirea suprafeței din UP I, II, III, suprafață de circa 6.500 ha,
conform hărților amenajistice silvice de Ocolul Silvic Borșa”. Cu privire la această a patra
cerere, reclamanta s-a înscris în fals raportat la faptul că deși are numărul de înregistrare 326
din 16.09.2005, în ultimul paragraf consemnează o trimitere la statutul Asociației autentificat
prin notarul public la 20.09.2005. Dacă cererea de reconstituire ar fi formulată în mod real la
16.09.2005, solicitanții nu aveau cum să facă trimitere la un statut din 20.09.2005. În ședința
publică din s-au prezentat de către reprezentantul comisiei locale în instanța în
original cererea 326/16.09.2005, fila 68, vol. IV, aceasta fiind cererea înregistrată la Comisia
Locală Borșa. Faptul că ulterior, pe copii ale cererii s-au făcut eventuale mențiuni, nu
echivalează pur și simplu cu existența unui fals, iar în lipsa unor astfel de dovezi, susținerea
reclamanților este neîntemeiată.

S-a mai precizat că reclamanta arată că punerea la dispoziție a terenului forestier
realizată de Ocolul Silvic Borșa prin adresa nr. 39 din 6.01.2006 și punerea în posesie a
Composesoratului Cizla sunt lovite de nulitate absolută, rezumându-se la a indica textele
legale care reglementează procedura respectivă. Astfel înscrisul consemnează un total de
6056,9 ha, cu mențiunea că în amenajamentul silvic suprafața acestor parcele era de 6154,2 ha
(cu 97,3 ha mai mult). Din aceste amplasamente, 1153,7 ha nu au fost validate de Comisia
Județeană Maramureș, fiind puse la dispoziție de Ocolul Silvic, iar suprafața totală de 1006,7
ha a fost validată de dar nu au
fost puse la dispoziție de Ocolul Silvic Borșa. Acest motiv nu poate constitui un motiv de
nulitate absolută, beneficiara reconstituirii era singura care putea să invoce aspecte legate de
nereguli privind punerea la dispoziție a terenurilor și că astfel că i s-au încălcat astfel
drepturile garantate.

În ceea ce privește solicitarea de constatare a nulității absolute a procesului-verbal de
punere în posesie nr. din întocmit de – varianta 1, 2
și 3, instanța a reținut că în ședința publică din 2 martie 2021, pârâta a precizat că forma finală
pe care o invocă și consideră că trebuie avută în vedere de către instanță, este aceasta în care
apare parafa -ului cu mențiunea sentinței. De asemenea, în ședința din 16 mai 2019,
fila 85, vol. IV s-a depus situația suprafețelor puse la dispoziție pentru
nr. a , iar pârâta prin reprezentant arată că
forma finală a actului, care se află depusă la OCPI este cea în care apare mențiunea și
semnătura reprezentantului . Această instituție a fost obligată a semna procesul verbal

de punere în posesie nr. [redacted] din [redacted] prin sentința civilă nr. [redacted] pronunțată în dosar nr. [redacted] al Judecătorei Vișeu de Sus, prin care s-a admis plângerea pârâtei împotriva refuzului ITRSV Cluj de a semna procesul verbal nr. [redacted]. În ceea ce privește corectarea anului procesului verbal de punere în posesie, instanța a constatat că în Ordonanța de clasare nr. [redacted] din [redacted] a DNA-Serviciul Teritorial Cluj, Biroul Teritorial Baia Mare, fila 310, s-a constatat în ceea ce privește procesul verbal de punere în posesie [redacted], mențiunea 05.01.2005 este eronată și nu poate constitui fals, dispunându-se clasarea pentru infracțiunile de abuz în serviciu. Față de aceste completări efectuate ca urmare a hotărârii judecătorești, mențiuni care poartă semnătura celui care le-a efectuat, instanța a constatat că nu s-a dovedit existența vreunui fals și a respins această susținere ca neîntemeiată.

Deopotrivă instanța a mai reținut că reclamanta invocă faptul că titlul de proprietate al [redacted] este lovit de nulitate absolută, deoarece pe de o parte pe verso nu sunt completate toate rubricile obligatorii ale titlului de proprietate, lipsind identificarea terenului forestier prin UP și UA, cu o singură mențiune în coloana 10: „conform amplasamentului și anexei”. Ulterior s-a adăugat o mențiune, cu scris de mână, fără precizarea datei din nr. topo [redacted].

[redacted]. La data de [redacted] s-a depus și Titlu de Proprietate nr. 20003 din 02.11.2006, fila 100, în copie legalizată, act care poartă mențiunile arătate de reclamantă și care așa cum recunoaște și aceasta corespund cu modificările din varianta III a procesului-verbal de punere în posesie nr. [redacted] din 5.01.2006. Având în vedere că s-a depus titlul de proprietate în copie legalizată, instanța are convingerea că este conform cu originalul, iar raportat la faptul că pe verso nu sunt completate toate rubricile obligatorii ale titlului de proprietate, lipsind identificarea terenului forestier prin UP și UA, cu o singură mențiune în coloana 10: „conform amplasamentului și anexei” această împrejurare nu atrage nulitatea absolută a titlului de proprietate atâta timp cât s-a făcut mențiunea respectivă privind anexa și amplasamentul, care au fost depuse și ele în copie legalizată. Chiar dacă ulterior s-a adăugat o mențiune, cu scris de mână, „din nr. topo [redacted]”,

[redacted] mențiuni ce corespund cu modificările din varianta III a procesului-verbal de punere în posesie nr. 115 din 5.01.2006, modificări datate 06.06.2007, nici această împrejurare nu poate atrage nulitatea absolută, atâta timp cât acea modificare pe procesul verbal de punere în posesie nu a fost urmarea vreunui fals. Pe de altă parte și în lipsa acelei mențiuni, titlul de proprietate are anexate amplasamentul și anexa. Printre motivele de nulitate, se invocă toate actele de constituire a dreptului de proprietate în favoarea Composesorului Cislă a căror nulitate a fost solicitată, însă având în vedere dezlegarea dată de instanță acestora, cererea formulată se impune a fi respinsă.

Raportat la cererea de constatarea nulității absolute a statutului [redacted] autentificat de BNP [redacted] sub nr. [redacted] din [redacted] 2005, astfel cum a fost precizată la data de 11.10.2016, sub aspectul petiului 7 al acțiunii, instanța a constatat că potrivit art. 28 alin. 3 din Legea 1/2000 „comitetul ad-hoc va prezenta judecătorei, o dată cu cererea, un statut în formă autentică sau certificată de avocat, în care se vor stabili structura acestora, organele de conducere, modul de administrare a terenurilor forestiere, în condițiile legii, drepturile și obligațiile membrilor, răspunderi, sancțiuni, modul de dizolvare, precum și alte prevederi specifice.” Pentru pronunțarea sentinței civile nr. [redacted] din data de 6 octombrie 2005 a Judecătorei Vișeu de Sus, în conformitate cu prevederile art. 28 din legea 1/2000 modificata prin Legea 247/2005, a fost analizată inclusiv această condiție, consecința fiind autorizarea reînființării [redacted]. De asemenea, prin hotărârile prin care s-au încuviințat modificările ulterioare tocmai condițiile necesare unor astfel de modificări se verifică, astfel că nu au fost reanalizate de instanță.

Raportat la cererea de dizolvare a . , instanța a reținut că sunt aplicabile disp. art. 54, 55 și 56 din OG 26/2000. Astfel asociațiile se dizolvă a) de drept, b) prin hotărârea judecătoreii sau a tribunalului, după caz și c) prin hotărârea adunării generale. Potrivit art. 55 din OG 26/2000 „asociația se dizolvă de drept prin: a) împlinirea duratei pentru care a fost constituită, b) realizarea sau, după caz, imposibilitatea realizării scopului pentru care a fost constituită, dacă în termen de 3 luni de la constatarea unui astfel de fapt nu se produce schimbarea acestui scop, c) imposibilitatea constituirii adunării generale sau a consiliului director în conformitate cu statutul asociației, dacă această situație durează mai mult de un an de la data la care, potrivit statutului, adunarea generală sau, după caz, consiliul director trebuia să se constituie și d) reducerea numărului de asociați sub limita fixată de lege, dacă acesta nu a fost complinit timp de 3 luni, iar art. 56 din OG 26/2000 prevede că asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate: a) când scopul sau activitatea asociației a devenit ilicită sau contrară ordinii publice; b) când realizarea scopului este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice; c) când asociația urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit; d) când asociația a devenit insolubilă și e) în cazul prevăzut la art. 14.” Cum nu s-a invocat niciun temei al dizolvării, prin prisma disp. legale enunțate, instanța a constatat că nu există niciuna din situațiile prevăzute de lege, astfel că cererea a fost respinsă.

Având în vedere că, potrivit considerentelor de mai sus, acțiunea reclamantei a fost respinsă, și cererea de intervenție accesorie formulată de intervenienții

și a fost respinsă în consecință.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta contestând aprecierea primei instanțe în sensul că împotriva hotărârilor de validare se poate uza numai de calea de atac a plângerii reglementate de art. 53 din Legea nr. 18/1991, apreciind că din perspectiva soluției pronunțate asupra petitului 1 al cererii nu s-a intrat în judecata fondului, impunându-se anularea sentinței și evocarea fondului.

De asemenea apelanta a relevat o multitudine de aspecte în raport de soluția pronunțată de prima instanță, între acestea reiterând elementele menționate pe parcursul procesului, în sensul că . nu este o formă asociativă inițială, nu este continuatorul , existent anterior anului 1948.

Astfel, apelanta a arătat că art. 28 din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 247/2005, are în vedere doar formele asociative inițiale. Această concluzie, pe lângă textul foarte clar al actului normativ, se impune și pentru că același aliniat dispune "reorganizarea" persoanelor îndreptățite. Reorganizarea presupune, prin definiție, orânduirea din nou a persoanei juridice care a existat anterior preluării abuzive a terenurilor de către regimul comunist (așadar anterior perioadei de 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989). Această concluzie se impune și din observarea art. 28 alin. (4) din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 247/2005 - textul face trimitere la "redobândirea" calității de persoană juridică. Redobândirea presupune, prin definiție, recăpătarea unei situații, stări care a existat și anterior.

Apelanta a precizat că se pot observa dispozițiile art. 95 alin. 1 din Legea nr. 46/2008, conform cărora formele asociative existente anterior anului 1948 fac parte din tezaurul istoric al României, iar proprietatea reconstituită acestor forme asociative este garantată, indivizibilă și inalienabilă, conform art. 95 alin. (2) din același act normativ.

Apelanta a concluzionat că în anul în anul 2005, inclusiv după apariția Legii nr. 247/2005 se puteau reorganiza, puteau să redobândească personalitate juridică numai formele asociative inițiale, care au existat anterior anului 1948, sub condiția care aceste forme

asociative inițiale să nu fi dobândit deja personalitate juridică în baza Legii nr. 1/2000, nemodificată.

S-a precizat că este dovedit și necontestat în prezenta cauză că la data demarării procedurilor de "redobândire" a personalității juridice de către membrii [...] (dosarul nr. [...] al Judecătoriei [...]) exista deja înființată forma asociativă inițială, respectiv Asociația Composesorală Borșa, aceasta avea personalitate juridică redobândită prin sentința civilă nr. [...] din [...] pronunțată de Judecătoria [...] în dosarul [...] și era înscrisă sub nr. [...] în Registrul Special al Judecătoriei [...], s, nu au existat anterior anului 1948 două composesorate, unul denumit [...] și altul denumit [...], anterior anului 1948 a existat o singură formă asociativă, [...] persoanele îndreptățite s-au reorganizat în forma asociativă inițială încă din anul 2000, astfel că alte presupuse persoane îndreptățite nu aveau posibilitatea de a mai organiza o altă persoană juridică, despre care să se susțină că este succesoarea composesoratului inițial; nu a existat, anterior anului 1948, o formă asociativă denumită [...] care să poată redobândi personalitate juridică în anul 2005, prin reactivarea vechii forme asociative. Numai în situația în care persoanele îndreptățite nu s-ar fi reorganizat în anul 2000 în forma asociativă inițială [...] interveneau prevederile introduse prin Legea nr. 247/2005, care permiteau redobândirea personalității juridice de către persoanele ce nu se reorganizaseră în baza Legii nr. 1/2000, nemodificată. Dacă nu aceasta ar fi interpretarea legii funciare, ar însemna că prin zeci sau sute de comitete ad-hoc formate din presupuse persoane îndreptățite ar putea să redobândească personalitate juridică zeci sau sute de forme asociative care se revendică toate dintr-o singură persoană juridică care a existat anterior anului 1948. Așadar, atâta timp cât vechea formă asociativă redobândise deja personalitate juridică, fiind reorganizată în [...], nu sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1/2000 modificată prin Legea nr. 247/2005, cu privire la reorganizarea și redobândirea personalității juridice a formelor asociative inițiale. Astfel, termenul de 90 de zile prevăzut de art. 28 alin. (2) din Legea nr. 1/2000, modificată prin Legea nr. 247/2005, era deschis numai situațiilor în care nu exista deja forma asociativă inițială. Această analiză juridică se impune și prin observarea considerentelor Curții Constituționale din Decizia nr. [...] din [...], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. [...] din [...] prin readucerea în viața socială a unor forme străvechi de organizare, nu poate fi contestată legitimitatea voinței legiuitorului și nici constituționalitatea regimului juridic astfel amenajat. Este cazul unei forme de proprietate ce renaște, prin reconstituirea sa preexistentă, avându-se în vedere forma de organizare tradițională (care și-a dovedit viabilitatea în decursul istoriei), singulară și excepțională. Relevanță au și considerentele Deciziei nr. [...] din [...] publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. [...] din [...], pronunțată în cadrul controlului a priori: în concepția legiuitorului, reconstituirea, organizarea și administrarea dreptului de proprietate în cazul suprafețelor forestiere aflate, la data dobândirii lor de către stat, în proprietatea comună a formelor asociative nu poate fi concepută decât tot în cadrul acelor forme: dreptul de proprietate urmează să aibă configurarea, prerogativele și, în general, regimul juridic avute în epoca respectivă.

Apelanta a subliniat că neavând posibilitatea legală de reorganizare, de redobândire a personalității juridice, [...] nu avea nici posibilitatea de a formula cerere de reconstituire a dreptului de proprietate, prin comitet ad-hoc. Aceasta rezultă atât din prevederile art. 33 alin. (1) teza finală din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificată de Legea nr. 247/2005, coroborate cu prevederile art. 63 alin. (2) și (3) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005 - existând deja forma asociativă inițială (Asociația Composesorală Borșa), cererea de reconstituire trebuia formulată de reprezentantul legal al acesteia și nu de un comitet ad-hoc al unei persoane în curs de constituire care viza duplicarea/clonarea unei

persoane juridice deja existente. Acest lucru se impune raportat și la faptul că la data demarării procedurilor de "redobândire" a personalității juridice de către membrii

(dosarul nr. _____ al Judecătoriei _____) dreptul de proprietate al Asociației Composesorale Borșa, pentru întreaga suprafață deținută anterior anului 1948, fusese deja reconstituit prin hotărâri definitive și irevocabile. În acest sens apelanta a făcut trimitere la sentința civilă nr. _____ din _____ pronunțată de Judecătoria _____ în dosarul _____, la decizia civilă nr. _____ din _____ a Tribunalului _____ în dosarul _____ și la decizia civilă nr. 603/R din _____ a Curții de Apel _____ în dosarul _____

Concluzionând, apelanta a specificat că la _____ era stabilit definitiv și irevocabil că urmașii foștilor composesori ai _____ erau reorganizați în persoana juridică _____, persoană juridică în favoarea căreia s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate pentru toată suprafața de 17.000 hectare. Este necontestat faptul că terenurile pentru care a formulat cerere de reconstituire _____ și terenurile pentru care a obținut ulterior constituirea dreptului de proprietate sunt identice cu terenurile pentru care _____ obținuse deja reconstituirea dreptului de proprietate prin sentință definitivă și irevocabilă, aspect care rezultă inclusiv din procesul-verbal de ședință al _____ pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor întocmit la 12 noiembrie 2005.

Prin întâmpinare intimată _____ a invocat excepții, a răspuns motivelor invocate de către apelantă, a apreciat că apelanta nu a combătut punctual raționamentul instanței de rejudecare prin care apreciază că aceasta a aplicat greșit legea, iar în ce privește schimbarea sentinței apelate, a arătat că înțelege să facă trimitere la apărările formulate pe parcursul derulării procesului, parte integrantă din întâmpinare. A relevat că au existat numeroase dosare penale în care au fost efectuate verificări cu privire la modalitatea sa de înființare, îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale Comisiilor locale și județene și de către membrii acestora pentru validarea și punerea sa în posesie, reținându-se cu autoritate de lucru judecat că fapta prevăzută de art. 288 Cod penal nu există.

În ce privește reînființarea sa, se reține că pe parcursul procesului intimată _____ a arătat că membrii săi nu au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 169/1997 și nr. 1/2000 care să fi fost soluționate prin reconstituirea dreptului de proprietate anterior pronunțării sentinței de înființare, că ulterior intrării în vigoare a HG nr. 890/2005 pentru reînființarea unui composesorat trebuia întrunită cerința ca membrilor săi să nu li se fi reconstituit dreptul de proprietate asupra acelei suprafețe de teren anterior intrării în vigoare a HG nr. 890/2005. S-a mai susținut că membrii asociației pârâte nu sunt aceiași cu persoanele fizice înscrise în Anexa 54, succesoare ale persoanelor îndreptățite care au formulat cereri de reconstituire în temeiul Legii nr. 169/1997 și a Legii nr. 1/2000, anexă care a fost avută în vedere la pronunțarea sentinței nr. _____ a Judecătoriei _____, prin care reclamanta își justifică dreptul, membrii avuți în vedere la constituirea _____ care au ajuns de-a lungul timpului la 1600 de persoane, neidentificându-se cu membrii reclamantei.

Tot pe parcursul procesului asociația pârâtă a mai relevat că potrivit prevederilor art. 28 din legea nr. 1/2000 modificată și completată prin Legea 247/2005 "în vederea organizării și administrării terenurilor forestiere, proprietatea formelor asociative...persoanele îndreptățite se vor organiza în baza acestei legi în formele asociative inițiale". Aliniatul 4 al aceluiași text statuează că prin hotărâre judecătorească formele asociative de administrare în comun, constituite în condițiile și cu respectarea regimului silvic prevăzut de lege redobândesc calitatea de persoană juridică. Hotărârea judecătorească va fi înscrisă într-un registru special deținut de judecătorie. În consecință, pârâta s-a reînființat legal având ca membri sau urmași ai celor care au făcut parte din _____ înscris în CF.

În aprecierea pârâtei reclamanta este în eroare când afirmă că nu a existat niciodată. Nu contează denumirea composesoratului, legea face trimitere la forma asociativă, care este composesoratul, și nu denumirea acestuia. Esențial este ca aceasta să fi existat anterior și existența acestuia este legată de membrii composesori și opțiunea acestora de asociere în baza Legii 1/2000. Legea nu condiționează o denumire ca și cea anterioară din cartea funciară, ci condiționează forma de asociere. De asemenea persoanele îndreptățite în sensul legii nu pot fi obligate a se asocia numai într-un anume composesorat, legea nu interzice formarea mai multor composesorate din cel inițial existent, singura cerință la reconstituire fiind aceea de a face dovada filiației în raport cu autorii anterior înscrși, reconstituirea suprafețelor făcându-se în limita drepturilor foștilor composesori. În raport de aceste împrejurări apreciază ca pot coexista legal cele două composesorate, singura cerință fiind aceea de a face dovada fiecare a membrilor sau succesorilor membrilor inițiali înscrși în asociația composesorală inițială. Nu consideră ca rațiunea legiuitorului atunci când a permis reînființarea asociațiilor a fost de a da drept primului venit, în sensul primului care reînființează asociația și astfel să îngreueze libertatea de opțiune de membrii inițiali și a moștenitorilor acestora. Pe de altă parte admiterea acțiunii reclamantei ar însemna și o încălcare flagrantă a practicii CEDO cât și a instanțelor naționale privind securitatea raporturilor civile. Practica instanțelor, inclusiv a Tribunalului Maramureș este aceea de a menține formele asociative existente, care sunt constituite de mai mult timp, verificând cu maximă diligență îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege.

De asemenea, pârâta a mai invocat faptul că OUG nr. 127/2005 și HG nr. 890/2005 permit constituirea de noi forme asociative și formularea de cereri de reconstituire a dreptului de proprietate asupra fondurilor forestiere până la data de 30 noiembrie 2005, titularii dreptului de reconstituire fiind foștii composesori. Deși aceste persoane au calitatea de persoane îndreptățite, cererea de reconstituire se poate face doar de persoana juridică, aceasta fiind rațiunea pentru care pe raza orașului a fost posibilă înființarea mai multor composesorate. La înființarea composesoratului se naște doar vocația la reconstituirea dreptului de proprietate, care se va materializa ulterior prin punerea în posesie prin care se redobândește dreptul de proprietate pe terenul ce a aparținut membrilor inițiali ai vechiului composesorat.

Prin încheierea de ședință din data de 24 noiembrie 2021 Tribunalul a luat act că nu se mai susține excepția tardivității, a respins excepția lipsei calității de reprezentant, precum și excepția inadmisibilității depunerii celei de a doua cereri de apel din data de 12 mai 2021 și, prealabil discutării aspectelor legate de probațiune, a pus în discuție, în raport de dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: 1. dacă dispozițiile art. 28 din Legea nr. 1/2000, astfel cum acestea au fost modificate prin punctul 31 Titlul VI din Legea nr. 247/2005 permit înființarea de noi composesorate, continuatoare ale unei noi forme asociative de acest tip, existente anterior anului 1948, în condițiile în care în baza Legii nr.1/2000, forma inițială, o parte din foștii membri ai respectivei forme asociative de proprietate sau moștenitorii acestora s-au constituit în forma asociativă și au dobândit calitatea de persoană juridică; 2. În cazul unui răspuns negativ, care sunt consecințele din punct de vedere juridic asupra formei asociative înființate ulterior și asupra dreptului de proprietate recunoscut acesteia.

Asupra aspectului pus în discuție s-au formulat puncte de vedere.

În aprecierea apelantei nu se justifică sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, nefiind în situația unei "chestiuni de drept" care să aibă caracter de "noutate" și care să necesite o "rezolvare de principiu" din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apelanta a arătat că în formularea chestiunii de drept Tribunalul Maramureș nu a menționat detaliul esențial, respectiv că la data înființării celei de-a doua persoane juridice, dreptul de proprietate era deja reconstituit în integrum prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă, iar reconstituirea în integrum s-a făcut în baza anexei 54 care cuprindea toți foștii membrii ai formei asociative și moștenitorii identificați ai acestora, că Judecătoria Aleșd, la reconstituire, a avut în vedere toți membrii fostei forme asociative, a doua formă asociativă a fost constituită de persoane care erau deja membre ale formei asociative originale, inițiale (cea înființată în anul 2000), persoane menționate în anexa 54, în favoarea acestora reconstituindu-se deja dreptul de proprietate în devălmășie prin sentință definitivă și irevocabilă, scopul înființării celei de-a doua persoane juridice, în baza art. 28 din Legea 1/2000, forma modificată prin Legea nr. 247/2005 fiind revendicarea unor imobile care erau deja restituite prin sentință judecătorească definitivă și irevocabilă.

De asemenea apelanta a propus alte formulări ale chestiunii de drept, în acord cu aspectele anterior arătate, dar a specificat că aceste chestiuni își găsesc un răspuns simplu, dacă instanța aplică cu bună-credință prevederile legale (art. 26 - 28 din Legea nr. 1/2000, art. 95 din Legea nr. 46/2008).

S-a relevat că tezaurul istoric al României, format din aceste comunități istorice de proprietari, are reglementat un regim juridic menit să le protejeze. Pe de o parte, aceste forme asociative sunt "rezultat al manifestării voinței comunităților locale" și "sunt persoane juridice", iar proprietatea lor este "garantată, indivizibilă și inalienabilă". Pe de altă parte "suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toata durata existenței lor", membrii formelor asociative "nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora" și terenurile acestor colectivități "nu pot fi înstrăinate în nici un mod, în întregime sau în parte". Aceste norme de protecție și de organizare au fost criticate ca fiind excesive, că nu mai corespund dreptului modern, însă ele au rezistat de fiecare dată testului de constituționalitate, întrucât corespund unui regim juridic anterior.

Apelanta a relevat istoricul legislativ al composesoratelor, subliniind că preluarea abuzivă a pădurilor de către regimul comunist găsește comunitățile istorice de proprietari într-o situație incertă, cu și fără personalitate juridică (formală), însă, potrivit adresei nr.

a Ministerului Justiției în arhiva acestui minister nu se găsesc legi sau alte acte cu caracter normative prin care să fi dispus trecerea în proprietatea statului a patrimoniilor comunităților istorice de proprietari. Practic, toate aceste persoane juridice nu au fost desființate formal de regimul comunist, măsurile abuzive ale acestuia împiedicând în mod absolut funcționarea lor, motiv pentru care art. 28 alin. (4) din Legea nr. 1/2000 reglementează "redobândirea" personalității juridice. "Reorganizarea" și „redobândirea” dispuse de art. 28 din Legea nr. 1/2000, presupun, prin definiție, orânduirea din nou a persoanei juridice care a existat anterior preluării abuzive a terenurilor de către regimul comunist - avem așadar o continuitate care se raportează nu la denumire, ci la descendența actualilor membri ai formelor asociative din membrii deposezați abuziv de regimul dictatorial comunist.

Apelanta a invocat Decizia nr. 237 din 27 decembrie 1999 a Curții Constituționale și Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002 a aceleiași instanțe, arătând totodată că în opinia unor instanțe, se apreciază că formelor asociative li se aplică prevederile OG nr. 26/2000, cu privire la asociații și fundații, atât în ceea ce privește organizarea, cât și procedurile de modificare a actelor constitutive și statutelor. De asemenea, alte instanțe, la momentul redobândirii personalității juridice, nu au creat Registrul Special al Obștilor sau Composesoratelor și le-au înscris în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor de pe lângă respectiva judecătorie. Totuși, s-a conturat o practică care apreciază că aceste comunități istorice de proprietari nu sunt organizații non-guvernamentale, în sensul OG nr. 26/2000 sau al fostei Legii nr. 24/1924

pentru persoanele juridice, ci persoane juridice sui-generis, de sine stătătoare, înființate și guvernate exclusiv de prevederile art. 26-28 din Legea nr. 1/2000 și art. 95 din Legea nr. 46/2008.

De asemenea, apelanta a făcut trimitere la practică judiciară, inclusiv la decizia civilă nr. 1488 din 23.12.2009 pronunțată de tribunalul Vâlcea în dosarul nr. 930/198/2007, în sensul că încă de la forma nemodificată a Legii nr. 1/2000 legiuitorul a dorit "să împiedice divizarea acestei forme asociative comune de proprietate, dar și operațiunile speculative care ar fi putut să conducă, în final, la desființarea formei asociative". Modificările legilor fondului funciar, introduse prin Legea nr. 247/2005, au venit "să înlăture orice dubiu cu privire la posibilitatea înstrăinării în tot sau în parte a averii obștilor și composesoratelor (...) fiind astfel interzisă înstrăinarea sub orice formă, așa cum a fost voința legiuitorului încă de la adoptarea acestei legi. Dreptul de proprietate indiviză, codevălmașă al moșnenilor, răzeșilor și al membrilor composesoratelor, are un caracter inalienabil special, pentru că "scopul comun al formelor asociative (obști de moșneni, obști de răzeși, composesorate, comunități grănicerești de avere) prevăzut atât în statutele inițiale, cât și în cele adoptate conform codului silvic din 1910, încuviințate și de legislația actuală, se poate realiza doar prin menținerea proprietății devălmașe asupra întregii averi a obștei locale, aceasta fiind și rațiunea pentru care s-au introdus interdicțiile privind vânzarea drepturilor moșnenilor, uneori limitându-se chiar cota-parte ce putea fi deținută în obște, tocmai pentru a împiedica o singură persoană să devină proprietarul exclusiv al averii comune". Proprietatea comunităților istorice de proprietari nu se poate diviza, întrucât legislația anterioară preluării abuzive "interzicea ieșirea din indiviziune, astfel că, devălmașia trebuie să fie restabilită așa cum a fost deținută de forma asociativă de la care a fost preluată, eventualele tranzacții, puteau viza drepturile de proprietate în devălmașie, exprimate în cote-părți ideale și nu suprafețe cert determinate, pentru ca alte persoane să poată constitui o asociație separată".

Printr-un alt set de concluzii, apelanta a arătat că sesizarea este inadmisibilă deoarece nu sunt întrunite condițiile legale privind procedura de sesizare conform dispozițiilor art 519 c.proc. civ., Tribunalul Maramureș este instanța de judecată care are atributul legal pentru interpretarea corectă a textului de lege care cuprinde prevederi, formulare clare, completa și are aplicabilitate în corelare cu alte dispoziții legale. În aprecierea apelantei sesizarea este și neîntemeiată deoarece instanțele de judecată în toate ciclurile procesuale în soluționarea dosarului ce face obiectul prezentului litigiu nu au avut interpretări diferite a acestui text de lege respectiv art. 28 alin 1 din Legea nr. 1/2000, în forma modificată prin legea nr. 247/2005, textul este clar și nu poate da interpretări diferite. În anul 2005 a intrat în vigoare legea nr. 247/2005, care dă posibilitatea reînființării unor forme asociative, respectiv composesorat în localitățile unde nu s-a realizat acest lucru temeiul legii 1/2000.

Intimata a depus note prin care a propus modificarea obiectului sesizării în sensul unor completări sau corecturi terminologice, dar a apreciat admisibilă sesizarea instanței supreme, analizând condițiile specifice.

La rândul său, intimata pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a apreciat oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. S-a considerat esențială chestiunea de drept a cărei lămurire se cere deoarece Judecătoria Sighetu Marmatiei a restrâns soluționarea prezentei cauze, în primul ciclu procesual, la aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. 1 din Legea nr. 1/2000, în forma modificată prin Legea nr. 247/2005, în sensul că textul legal reglementează exclusiv posibilitatea formelor asociative înființate în anul 2000 să se reorganizeze, apreciind că doar aceste composesorate au fost repuse în termenul de formulare a unor noi cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în temeiul art. 33 din Legea nr. 1/2000.

În urma deliberării instanța a stabilit conținutul întrebărilor conform celor expuse în continuare.

Deliberând asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 519 Cod procedură civilă „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Pornind de la conținutul normativ al art. 519 din Codul de procedură civilă, doctrina și jurisprudența au identificat drept condiții de admisibilitate a sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, a căror întrunire trebuie să fie cumulativă, următoarele: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze litigiul în ultimă instanță; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept ce necesită lămurirea să fie una nouă; chestiunea să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul apreciază admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerând întrunite condițiile legale pentru a proceda în acest sens, prin declanșarea mecanismului reglementat prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

Astfel, litigiul aflat pe rolul Tribunalului Maramureș - Secția civilă este unul în esență în materia fondului funciar, în privința căruia sunt incidente dispozițiile art.7 alin.2 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la art. 1 și 5 din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Completul care soluționează apelul declarat este constituit în cadrul tribunalului și urmează a se pronunța în ultimă instanță asupra solicitării reclamantei de constatare a nulității absolute a hotărârii de validare nr. din 29 noiembrie 2005 emise de

 pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, de desființare a mențiunilor pretins false din procesul-verbal al ședinței din 29 noiembrie 2005 al

 pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, respectiv a consemnării a 8 voturi exprimate pentru validarea anexei nr. 39 prin hotărârea nr. 2 din 29 noiembrie 2005 emisă de

 de constatare a nulității absolute a procesului-verbal de punere în posesie nr. 115 din 5 ianuarie 2006 întocmit de

 pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor – varianta 1, 2, 3, de constatare a nulității absolute a titlului de proprietate nr. din 2 noiembrie 2006, cod 106746, emis de

 pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, eliberat pârâtei, de constatare a nulității absolute a statutului , autentificat de BNP sub

nr. din 20 septembrie 2005 și a actelor adiționale ulterioare, precum și de dizolvare a

Soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, în contextul în care o parte dintre criticile expuse prin memoriul de apel respectiv apărările formulate în cauză vizează problematica dedusă Înaltei Curți de Casație și Justiție. La momentul sesizării instanței supreme conform art. 519 Cod procedură civilă instanța de trimitere nu are a tranșa disputa judiciară, a interpreta probațiunea sau a se pronunța în favoarea uneia sau alteia dintre părți, în ce privește chestiunile litigioase deduse judecății sale,

ci trebuie să se rezume la a contura o problemă punctuală, fără a soluționa practic ori indirect pretențiile divergente ale părților.

Chestiunea de drept ce necesită lămurirea este una nouă, în aprecierea instanței de trimitere. În jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014, Decizia nr. 8 din 27 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015 etc.), Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în mod constant că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecății.

S-a relevat deopotrivă că în absența definirii în art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de "chestiune de drept", atât doctrina, cât și jurisprudența instanței supreme în materia mecanismului cu scop de preîntâmpinare a practicii neunitare (control a priori) au arătat că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Sub aspectul raportului de dependență dintre chestiunea de drept ce face obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei s-a statuat că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei, iar chestiunea de drept să conducă la dezlegarea în fond a cauzei, sub aspectul statuării în privința raportului juridic dedus judecății. Dispozițiile legale trebuie să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția mecanismului de unificare activat.

Chiar dacă în speță reglementarea ce face obiectul sesizării nu a intrat în vigoare recent, caracterul disparat al soluțiilor jurisprudențiale, unit cu absența tratării explicite în doctrina de specialitate a chestiunii de drept a cărei clarificare s-a solicitat, precum și cu conținutul neclar al normei, ținând seama de modificările sale succesive și de aplicarea sa în timp, conferă noutate acestei chestiuni.

Prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. La dosar a fost depusă de apelantă Decizia civilă nr. ... din 23.12.2009, pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr. ..., iar la Tribunalul Maramureș a fost identificat dosarul nr. ... în care s-a abordat tangențial și parțial chestiunea ce face obiectul sesizării.

În cauza dedusă judecății, se reține că prin sentința civilă nr. ... din 12.04.2000, pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul nr. ... instanța a constatat că sunt îndeplinite toate condițiile de fond și de formă prevăzute de art. 28 din Legea nr. 1/2000 privind înființarea și funcționarea unei asociații de administrare și exploatare a terenurilor forestiere făcând parte din fostul ... cu un număr de 55 de membri, foști proprietari și moștenitori ai acestora și a autorizat ... înființată în 26 martie 2000 în vederea funcționării ca persoană juridică. Asociației i s-a eliberat Titlul de proprietate nr. ... pentru suprafața de 69,07 ha teren.

Prin sentința civilă nr. ... din 5 aprilie 2004, pronunțată de Judecătoria Aleșd în dosarul nr. ... s-a admis plângerea modificată formulată de petenta ... în contradictoriu cu intimatele ... și ... pentru aplicarea legii fondului funciar, s-a anulat Hotărârea nr. ... din 24.03.2003 emisă de ... și s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea reclamantei asupra suprafeței de 17000 ha teren cu vegetație forestieră, fiind obligată intimata ... să emită titlu de proprietate în favoarea reclamantei asupra acestei suprafețe. Prin decizia nr. ... din 20.12.2004 a Tribunalului Bihor

calea de atac a apelului a fost respinsă, reținându-se că în mod just s-a apreciat că din actele dosarului rezultă că fostul ... a avut un număr de 2247 de membri și a avut în proprietate o suprafață de teren cu vegetație forestieră de 17000 ha, iar cererea formulată de asociație reprezintă exercitarea drepturilor conferite de Legea nr. 1/2000, în numele tuturor membrilor săi. S-a relevat și că au fost depuse un număr de 2247 persoane, iar cererea a fost făcută în numele tuturor, neavând la acel moment relevanță împrejurarea că actuala ... are un număr de 55 de membri. Prin decizia nr. ... din 1 iunie 2005 a Curții de Apel Oradea s-a respins ca nefondat recursul declarat de

... împotriva deciziei instanței de apel, reținându-se că la dosar au fost depuse liste cuprinzând 3829 membri inițiali ai acestei asociații -calitatea lor fiind de netăgăduit înainte de cooperativizare-, iar în tabelul depus de asociație sunt indicați moștenitorii a 2247 de membri, astfel încât acest număr acoperă de departe suprafața de 17000 hectare stabilită de instanța de fond.

În baza acestei sentințe reclamantei i s-au emis procesul verbal de punere în posesie nr. ... din 7 martie 2006 pentru suprafața de 13.394,9800 ha și nr. ... din 7 septembrie 2005 pentru suprafața de 3800 ha, iar ulterior, Titlul de proprietate nr. ...

Prin sentința civilă nr. ... , pronunțată de Judecătoria Viseu de Sus în dosarul nr. ... s-a autorizat reînființarea ... în vederea funcționării ca persoană juridică, instanța apreciind îndeplinite toate condițiile de fond și de formă prevăzute de art. 28 din Legea nr. 1/2000 modificat prin Legea nr. 247/2005 privind reînființarea și funcționarea ... de către urmașii foștilor membri compozesori. Prin Hotărârea nr. ... din 29.11.2005 a ...

... (îndreptată prin Hotărârea nr. ... s-a validat Anexa nr. ... în suprafață de 6056,9 ha teren cu vegetație forestieră pentru ... , căreia i s-a emis Titlul de proprietate nr. ... din 2.11.2006 pentru suprafața de 6056,9 ha.

... a fost obligat prin sentința civilă nr. ... a ... să semneze procesul-verbal de punere în posesie din ... , în prealabil emiterii titlului de proprietate în favoarea pârâtei. Pârâta și-a înscris dreptul de proprietate în cartea funciară în anii 2007/2014, în baza titlului de proprietate arătat.

Întrucât atât reclamanta, cât și pârâta se brevalează de calitatea lor de continuatoare ale vechii forme asociative - ... , ambele fiind autorizate prin hotărâre judecătorească să funcționeze ca persoană juridică, în baza aceluiași text legal, dar în redactări succesive și sub regimuri juridice distincte, se apreciază esențială clarificarea aspectului dacă *dispozițiile art. 28 din Legea nr. 1/2000, astfel cum acestea au fost modificate prin punctul 31 Titlul VI din Legea nr. 247/2005 permit înființarea de noi compozesorate, continuatoare ale unei unice forme asociative de acest tip, existente anterior anului 1948, în condițiile în care în baza Legii nr.1/2000, forma inițială, o parte dintre foștii membri ai respectivei forme asociative de proprietate sau moștenitorii acestora s-au constituit în formă asociativă și au dobândit calitatea de persoană juridică; în cazul unui răspuns negativ, care sunt consecințele din punct de vedere juridic asupra formei asociative înființate ulterior și asupra dreptului de proprietate recunoscut acesteia.*

În acest context instanța nu va tranșa aspectul disputat între părți din perspectiva membrilor celor două asociații și a calității acestora de urmași ai foștilor compozesori, pornind de la împrejurarea că la momentul sesizării, ambele asociații sunt înființate prin hotărâri judecătorești în vigoare, motiv pentru care s-a apreciat oportună formularea întrebării în sensul că o parte dintre foștii membri sau moștenitorii acestora s-au constituit în formă asociativă.

De asemenea, raportat la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, la apărările formulate în proces de pârâtă, la faptul că ambele asociații își afirmă drepturile pornind de la o unică formă asociativă existentă anterior anului 1948, se apreciază irelevant din perspectiva obiectului sesizării elementul cantitativ, subliniat de reclamantă, acela că întregul drept de proprietate ce ar fi aparținut fostului a fost reconstituit apelantei-reclamante prin hotărâre judecătorească irevocabilă la data înființării asociației pârâte.

În ce privește dificultatea chestiunii de drept, caracterul neclar al normei, se reține că în varianta sa inițială, art. 26 din Legea nr. 1/2000 stabilea că *foștilor membri ai formelor asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, composesorate (...)* și alte forme asociative asimilate acestora, precum și moștenitorilor acestora, care au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în baza art. 46 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, li se va elibera un singur titlu de proprietate, cu mențiunea la titular:, alte asociații și cu denumirea localității respective, suprafața restituită formelor asociative neputând depăși suprafața rezultată din aplicarea reformei agrare din anul 1921. De asemenea, se prevedea că titlul de proprietate va fi însoțit de o schiță de amplasament a suprafeței de teren forestier care a aparținut composesoratului, obștii de moșneni, obștii de răzeși etc., ce urmează a fi restituit, și de o anexă cuprinzând numele, prenumele și, când este cazul, cota-parte ce i se cuvine fiecăreia dintre persoanele prevăzute la alin. (1), pe baza actelor care le atestă această calitate și în limitele prevăzute în aceste acte.

Consecutiv, prevederile art. 28 stabileau că:

(1) *În vederea organizării exploatării terenurilor forestiere prevăzute la art. 26 din prezenta lege și a determinării responsabilităților cu privire la exploatarea lor, persoanele îndreptățite se vor constitui, în baza acestei legi, în formele asociative inițiale de composesorat, păduri grănicerești, devălmășie de moșneni, obști nedivizate de răzeși etc.*

(2) *În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi un comitet ad-hoc va solicita judecătoriei în a cărei rază teritorială sunt situate terenurile, pe baza certificării dreptului de proprietate sau de moștenire de către comisiile locale, autorizarea formelor asociative de administrare și de exploatare a terenurilor forestiere.*

(3) *Comitetul ad-hoc va prezenta judecătoriei, o dată cu cererea și cu certificatul eliberat de comisia locală, un statut autentificat de notarul public, în care se vor stabili structura acestora, organele de conducere, modul de exploatare a terenurilor forestiere, în condițiile legii, drepturile și obligațiile membrilor, răspunderi, sancțiuni, modul de dizolvare, precum și alte prevederi specifice.*

(4) *Prin hotărâre judecătorească formele asociative de exploatare în comun, constituite în condițiile și cu respectarea regimului silvic prevăzut de lege, dobândesc calitatea de persoană juridică. Hotărârea judecătorească va fi înscrisă într-un registru special ținut de judecătorie.*

(5) *Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor.*

Ulterior, prin OUG nr. 102/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002, art. 26 din Legea nr. 1/2000 a fost modificat și completat, stabilindu-se că *suprafața restituită formelor asociative se compune din cota-parte indiviză a membrilor asociați, dar nu mai mult de 20 ha de fiecare titular deposedat, iar în cazul în care forma asociativă a fost în devălmășie, fără specificarea cotei-părți pentru fiecare asociat deposedat, suprafața ce se restituie se stabilește în cote-părți egale, în limitele prevăzute la alin. (2)*. De asemenea, s-a statuat că suprafața restituită formelor asociative cuprinde numai terenurile pentru care s-au formulat cereri.

Prin aceleași acte normative au fost modificate și dispozițiile art. 28 din Legea nr. 1/2000, stabilindu-se că *în vederea administrării și gospodăririi terenurilor forestiere prevăzute la art. 26, membrii formelor asociative de tip composesorat, obști de moșneni, obști*

de răzeși, păduri grănicerești și altele sau moștenitorii acestora se vor constitui într-o asociație autorizată de către judecătoria, potrivit legii.

(2) În termen de 45 de zile de la data validării de către comisie, în condițiile prezentei legi, a cererilor foștilor composesori, moșneni, răzeși sau, după caz, ale moștenitorilor acestora, un comitet ales de adunarea membrilor formei asociative sau moștenitorii acestora cu majoritate simplă va solicita judecătoriei competente teritorial, pe baza certificării dreptului de proprietate sau de moștenire de către comisiile locale, autorizarea formelor asociative.

(3) Comitetul va prezenta judecătoriei, o dată cu cererea și cu certificatul eliberat de comisia locală, un statut autentificat de notarul public, în care se vor stabili: structura acestora și organele de conducere; modul de administrare și de exploatare a terenurilor forestiere, în condițiile legii; drepturile și obligațiile membrilor, care nu pot fi decât cetățeni români cu domiciliul efectiv în România la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență; răspunderi, sancțiuni, modul de dizolvare, precum și alte prevederi specifice, însoțite de dovada calității de membru dobândite numai pe cale de moștenire legală.

(4) Prin hotărâre judecătorească formele asociative de exploatare în comun, constituite în condițiile și cu respectarea regimului silvic prevăzut de lege, dobândesc calitatea de persoană juridică. Hotărârea judecătorească va fi înscrisă într-un registru special ținut de judecătoria.

(5) Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței asociației.

(6) În cazul dizolvării formei asociative suprafețele de teren forestier respective revin în proprietatea statului și în folosința consiliului local respectiv.

(7) În situația în care nu vor exista moștenitori legali ai membrilor formelor asociative înființate în conformitate cu prevederile prezentei legi cotele aferente acestora trec în proprietatea statului și în folosința consiliului local respectiv.

(8) Membrii formelor asociative nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora.

(9) Pe raza localităților în care se reconstituie forme asociative, după stabilirea suprafeței totale cuvenite acestora, terenurile neatribuite rămân în proprietatea statului și pot fi date în folosință consiliului local până la limita suprafeței de 200 ha.

Din interpretarea acestor dispoziții legale rezultă că în viziunea legiuitorului persoanele titulare ale dreptului de proprietate sunt foștii composesori sau moștenitorii acestora, doar astfel putându-se explica regimul de proprietate comună sau indiviză, care prin definiție presupune o pluralitate de titulari. De asemenea, în aceeași viziune, reconstituirea dreptului de proprietate era limitată la suprafața corespunzătoare cotelor-părți indivize ale foștilor membri ai formelor asociative de proprietate, pentru care s-au formulat cereri. Aceste cereri erau supuse certificării/validării de către comisia locală, iar ulterior, inclusiv pe baza acestor acte, se proceda, la cererea unui comitet ad-hoc/unui comitet ales de adunarea membrilor formei asociative, la autorizarea formelor asociative, prin hotărâre judecătorească acestea dobândind calitatea de persoană juridică. Forma asociativă era constituită din persoanele îndreptățite.

Conform art. 28 alin. 1 din Legea nr. 1/2000 persoanele îndreptățite urma a se constitui în forma asociativă inițială de composesorat, însă potrivit modificării survenite prin OUG nr. 102/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002, același articol stabilea că membrii formelor asociative de tip composesorat, obști de moșneni, obști de răzeși, păduri grănicerești și altele sau moștenitorii acestora se vor constitui într-o asociație autorizată de către judecătoria, potrivit legii.

Succesiunea terminologiei uzitate de legiuitor pare a sugera că sintagma în formele asociative inițiale de composesorat din cadrul art. 28 alin. 1 din Legea nr. 1/2000 ar viza cu

precădere modalitatea de exercitare a dreptului de proprietate, iar nu persoana juridică în sine, ca subiect colectiv de drepturi, existent anterior anului 1948, întrucât alin. 4 al aceluiași articol stabilea că formele asociative de exploatare în comun dobândesc (nu redobândesc) calitatea de persoană juridică prin hotărâre judecătorească. Interpretarea pare susținută prin modificarea ulterioară a alin. 1 al art. 28 (prin OUG nr. 102/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002) care de această dată se referă la membrii formelor asociative *de tip composesorat care se vor constitui într-o asociație* autorizată de judecătorie potrivit legii.

Abia prin Legea nr. 247/2005 s-a stabilit că *formelor asociative de proprietate* li se va elibera un singur titlu de proprietate, la solicitarea reprezentantului legal al acestora și li se va restitui în întregime suprafața avută în proprietate.

De asemenea, prevederile art. 28 din Legea nr. 1/2000 au fost modificate prin art. 1 pct. 31 din Titlul VI al aceleiași legi, stabilindu-se că:

(1) *În vederea organizării administrării terenurilor forestiere prevăzute la art. 26 din prezenta lege și a determinării responsabilităților cu privire la administrarea lor, persoanele îndreptățite se vor reorganiza, în baza acestei legi, în formele asociative inițiale.*

(2) *În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi un comitet ad-hoc va solicita judecătoriei în a cărei rază teritorială sunt situate terenurile recunoașterea formelor asociative de administrare și de exploatare a terenurilor forestiere.*

(3) *Comitetul ad-hoc va prezenta judecătoriei, o dată cu cererea, un statut în formă autentică sau certificată de avocat, în care se vor stabili structura acestora, organele de conducere, modul de administrare a terenurilor forestiere, în condițiile legii, drepturile și obligațiile membrilor, răspunderi, sancțiuni, modul de dizolvare, precum și alte prevederi specifice.*

(4) *Prin hotărâre judecătorească formele asociative de administrare în comun, constituite în condițiile și cu respectarea regimului silvic prevăzut de lege, redobândesc calitatea de persoană juridică. Hotărârea judecătorească va fi înscrisă într-un registru special ținut de judecătorie.*

(5) *Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor.*

(6) *Membrii formelor asociative aflați în devălmășie sau indiviziune nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora.*

(7) *Terenurile acestor forme asociative nu pot fi înstrăinate în nici un mod, în întregime sau în parte.*

(8) *În cazul dizolvării formelor asociative proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective."*

Așadar, abia prin acest act normativ este eliminată cerința certificării prealabile a dreptului de proprietate și este prevăzută explicit reorganizarea persoanelor îndreptățite în formele asociative inițiale, care redobândesc calitatea de persoană juridică prin hotărâre judecătorească (anterior persoanele îndreptățite se constituiau în formele asociative/într-o asociație, care dobândea calitatea de persoană juridică).

Prevederile art. 28 alin. 2 în ce privește momentul de debut al curgerii termenului de 90 de zile trebuie interpretate ca vizând intrarea în vigoare a Legii nr. 247/2005, iar nu a Legii nr. 1/2000, în caz contrar acest termen fiind în mod evident depășit la data adoptării Legii nr. 247/2005.

Dispozițiile art. 33 alin. 1 din Legea nr. 1/2000, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 247/005 și OUG nr. 127/2005 nu aduc clarificări explicite, stabilind că *persoanele fizice și persoanele juridice care nu au depus în termenele prevăzute de Legea nr. 169/1997 și de prezenta lege cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate sau, după caz, actele doveditoare pot formula astfel de cereri până la data de 30 noiembrie 2005 inclusiv. În cazul*

formelor asociative prevăzute la art. 26 alin. (1) din lege, aflate în curs de constituire, cererea poate fi formulată de comitetul ad-hoc de inițiativă.

De asemenea, conform art. 63 alin. 2 și 3 din HG nr. 890/2005, (1) *Reconstituirea dreptului de proprietate pentru formele asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, pășunilor și fânețelor, obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare, păduri grănicerești, păduri urbariale, comune politice, cooperative, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri se face, pe vechile amplasamente, restituindu-se în întregime suprafața avută în proprietate, potrivit tabelului nominal cuprins în anexa nr. 39.* (2) *În cazul formelor asociative existente, cererea de reconstituire se formulează de către reprezentantul legal al formei asociative.* (3) *În cazul formelor asociative care se înființează după intrarea în vigoare a prezentului regulament cererea de reconstituire se formulează de către comisia ad-hoc al formei asociative.*

Acest text nu exclude explicit coexistența a două forme asociative înființate în baza art. 28 din Legea nr. 1/2000 forma inițială respectiv în baza art. 28 din Legea nr. 1/2000 astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 247/2005, ci reglementează doar modalitatea de depunere a cererii de reconstituire pentru ipoteza în care forma asociativă este deja înființată respectiv se află în curs de înființare.

În cadrul acestor forme asociative, titularii dreptului de proprietate rămân foștii composesori, moșneni etc, iar nu persoana juridică, împrejurarea că prin Legea nr. 247/2005 s-a stabilit că aceasta, dacă este înființată, va depune cererea prin reprezentantul său legal, nefiind aptă a atrage o altă concluzie.

Așadar, în esență, se poate aprecia că modul de redactare a prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000, în reglementările succesive evocate anterior, nu permite o concluzie certă în sensul că odată ce persoanele îndreptățite s-au constituit în forma asociativă inițială de tip composesorat/într-o asociație, iar aceasta a fost autorizată ca persoană juridică, dobândind această calitate prin hotărâre judecătorească, nu ar mai fi posibil ca alte persoane ce se pretind îndreptățite, dar care nu au formulat cereri anterior intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005, să se reorganizeze în forma asociativă inițială, această asociație urmând a redobândi calitatea de persoană juridică.

Terminologia folosită de legiuitor, care modifică sintagma *în formele asociative inițiale de composesorat* (art. 28 alin. 1 din Legea nr. 1/2000) în cea de *asociație autorizată de judecătorie* (art. 28 alin. 1 din Legea nr. 1/2000, conform OUG nr. 102/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002) și stabilește doar prin Legea nr. 247/2005 aspectul redobândirii calității de persoană juridică, unită cu absența reglementării explicite a unui mecanism concret prin care foștii composesori sau urmașii acestora, care nu fac parte din asociația inițial înființată, să poată adera la aceasta sau să o poată determina să depună cerere de reconstituire în baza dispozițiilor Legii nr. 247/2005, conferă caracter neclar normei arătate din perspectiva intenției legiuitorului și a modalității de aplicare.

De asemenea, prevederile art. 28 alin. 8 din Legea nr. 1/2000 vizează doar situația dizolvării formelor asociative, cu consecința trecerii proprietății indivize în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective, fără a reglementa explicit consecințele juridice în ipoteza concursului ori a pluralității de forme asociative înființate.

În ce privește chestiunea de drept, opinia instanței este în sensul că dispozițiile art. 28 din Legea nr. 1/2000, astfel cum acestea au fost modificate prin punctul 31 Titlul VI din Legea nr. 247/2005 nu permit înființarea de noi composesorate, continuatoare ale unei unice forme asociative de acest tip, existente anterior anului 1948, în condițiile în care în baza Legii nr.1/2000, forma inițială, o parte dintre foștii membri ai respectivei forme asociative de proprietate sau moștenitorii acestora s-au constituit în formă asociativă și au dobândit calitatea de persoană juridică, iar forma asociativă ulterior înființată nu poate subzista, întrucât com-

posesoratul nu este altceva decât o formă de exercitare atipică a dreptului de proprietate, cadrul de administrare și exploatare a proprietății composesorale, care nu are o existență de sine stătătoare în raport de acest drept.

Instanța apreciază că interpretarea textului legal, în pofida terminologiei diferite succesiv uzitată de legiuitor, trebuie să pornească de la elementele definitorii ale coproprietății forțate și anume: pluralitatea titularilor, unitatea materială a bunului, divizarea intelectuală a dreptului și caracterul forțat, extrem de accentuat în cazul acestei forme specifice de coproprietate.

Astfel, după cum stabilesc dispozițiile art. 28 alin. 5-8 din Legea nr. 1/2000, suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor; membrii formelor asociative aflați în devălmășie sau indiviziune nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora; terenurile acestor forme asociative nu pot fi înstrăinate în niciun mod, în întregime sau în parte; în cazul dizolvării formelor asociative proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective.

Prin reconstituirea dreptului de proprietate în condițiile art. 26-28 din Legea nr. 1/2000, chiar dacă inițial limitat la suprafața corespunzătoare cotelor părți ale persoanelor îndreptățite care au formulat cerere, s-a urmărit reactivarea unui regim de coproprietate care s-a dovedit, din punct de vedere istoric, unul viabil, adecvat unei exploatare și puneri în valoare eficiente a fondului forestier.

Prin Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002, Curtea Constituțională a relevat că forma de proprietate renaște, prin reconstituirea sa preexistentă, cu modalitățile legale arătate, modalități care, dacă n-ar fi vorba despre o organizare tradițională (care și-a dovedit viabilitatea în decursul istoriei), singulară și excepțională, ar putea suscita dubii de constituționalitate. În concepția legiuitorului reconstituirea dreptului de proprietate în cazul suprafețelor forestiere aflate, la data dobândirii lor de către stat, în proprietatea comună a formelor asociative enumerate nu poate fi concepută decât tot în cadrul acelor forme; dreptul de proprietate urmează să aibă configurarea, prerogativele și, în general, regimul juridic avute din epoca respectivă. Dreptul de proprietate renaște în favoarea foștilor proprietari sau a moștenitorilor acestora, în condițiile imperativ stabilite de legiuitor, fără ca regimul astfel reglementat să reprezinte o abatere de la principiile constituționale privind ocrotirea proprietății private. Aceste particularități cuprind anumite limitări ale unor prerogative ale dreptului de proprietate, decurgând din faptul că acest drept poartă asupra unei proprietăți aflate într-o perpetuă indiviziune forțată; bunurile respective sunt administrate și exploatare exclusiv în formele asociative prevăzute de lege, corespunzător situației existente în momentul trecerii terenurilor forestiere în proprietatea statului.

Curtea a mai relevat că în cazul terenurilor forestiere restituite, potrivit legii, către persoanele îndreptățite, membre ale formelor asociative amintite, regimul juridic stabilit imperativ are, în principiu, următoarele particularități: suprafețele forestiere se restituie celor îndreptățiți, în proprietate comună, în cadrul formelor asociative - subiecte colective de drepturi - ce se constituie ca persoane juridice în temeiul art. 28, în vederea administrării și exploatareii terenurilor cu respectarea regimului silvic, care au scop patrimonial și își desfășoară activitatea cu sprijinul și sub controlul organizațiilor din sistemul silvic; înstrăinarea de către titulari a cotei-părți din proprietate nu se poate face către persoane din afara acesteia, transmiterea mortis causa a acestei cote-părți poate fi făcută numai prin moștenire legală; în cazul în care încetează existența asociației, terenurile respective revin în proprietatea statului și în folosința consiliului local (conform normei în vigoare la data pronunțării deciziei). Aceste elemente definesc dreptul de proprietate comună în indiviziune forțată și perpetuă, sub condiția exploatareii terenurilor forestiere în forme asociative - subiecte de drept colective - și cu respectarea regimului silvic. Dreptul asupra terenurilor la care se

referă reglementarea fiind condiționat de existența formelor asociative, încetarea acestora nu poate avea alt efect decât acela prevăzut de lege.

Așadar, chiar dacă formele asociative sunt modalități de organizare a exercitării dreptului de proprietate care aparține membrilor acestora, este de esență respectivului drept imposibilitatea divizării sale materiale, fiind posibilă doar divizarea intelectuală. Dreptul de proprietate și obiectul sau material special-terenurile cu vegetație forestieră- se confundă, formând un tot unitar. A accepta că în baza modificărilor aduse art. 28 din Legea nr. 1/2000 prin Legea nr. 247/2005 alți membri ai fostelor forme asociative de proprietate/urmașii acestora s-ar putea constitui într-o formă asociativă de proprietate subsecventă, în condițiile în care în temeiul art. 28 din Legea nr. 1/2000 o astfel de formă asociativă este deja înființată, ar avea drept consecință divizarea dreptului de proprietate, în raport cu cei care au înțeles să formuleze cereri sau să adere la una ori alta dintre entitățile succesive. Așadar, în temeiul prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 247/2005, persoanele îndreptățite puteau să se reorganizeze în formele asociative inițiale și să depună, prin comitetul ad-hoc, cererea de reconstituire a dreptului de proprietate pentru întreaga suprafață deținută, doar dacă anterior o atare persoană juridică nu fusese deja autorizată în acest sens.

Raportat la aspectele anterior evocate, instanța va proceda la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

DISPUNE

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art.28 din Legea nr. 1/2000, în sensul dacă dispozițiile art. 28 din Legea nr. 1/2000, astfel cum acestea au fost modificate prin punctul 31 Titlul VI din Legea nr. 247/2005 permit înființarea de noi compozesorate, continuatoare ale unei unice forme asociative de acest tip, existente anterior anului 1948, în condițiile în care în baza Legii nr.1/2000, forma inițială, o parte dintre foștii membri ai respectivei forme asociative de proprietate sau moștenitorii acestora s-au constituit în formă asociativă și au dobândit calitatea de persoană juridică; în cazul unui răspuns negativ, care sunt consecințele din punct de vedere juridic asupra formei asociative înființate ulterior și asupra dreptului de proprietate recunoscut acesteia?

Suspendă judecata cauzei conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, 6 aprilie 2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER